

[Iver Poulsen.]

kunne forstå, at med en sådan politik vil vi blive fattigere, for jeg er nu af den opfattelse, at husholdningen i staten er den samme som husholdningen i en familie, og hvis man lever af sin opsparing, hvis man bruger det opsparede, foruden at man bruger sin indtægt, bliver man stadig fattigere og fattigere. Det er det, der er sket med den danske stat, eftersom vi har forbrugt så uforholdsmæssigt meget af vor valutaopsparing, at der må foretages så alvorlige indgreb, som der blev foretaget ved omsforliget.

Det er naturligvis al ære værd, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen meget stærkt fastslog, at socialdemokratiet og regeringen tog æren for denne forarmende politik.

Så er det blevet sagt her, at produktionen er stadig stigende. Det er også rigtigt, men det er værd at lægge mærke til, at produktionsstigningen er faldende, for i 1959 og 1960 steg produktionen med 5 pct., men ifølge nationalbankdirektørens oplysning er stigningen ikke så stor mere, idet den nu kun udgør ca. 3,5 pct. Det er et område, som jeg mener regeringen og de to VK-partier bør have deres opmærksomhed henvendt på, når de har det samlede ansvar for Danmarks fortsatte økonomiske politik.

Nationalbankdirektøren sagde også et par ord om omsen, og jeg finder det lidet pynteligt for os, at nationalbankdirektøren kan sige, og med rette, at efter omsætningskattens indførelse er compensation blevet vort hovederhverv, og at omsætningsafgiften kun vil have forbrugsbegrænsende virkning i de første 6-8 måneder, fordi den indregnes i pristallet; varefordyrelsen indregnes i pristallet, og dermed gives der dækning til de mere end 80 pct. af den danske befolkning, som lever af løn. Jeg sagde i går, og jeg var meget glad ved at se det samme i dag i nationalbankdirektørens tale, at tilbage sidder spareerne og selypensionisterne som sorteper tillige med de eksporterhverv inden for industrien, der skal konkurrere med udlandet, samt landbruget og skibsfarten, de erhverv, som hjembringer den nettovaluta, som er en livsnødvendighed for den danske befolkning.

Vi hørte i går noget om, hvad man havde

forudset, da man indgik det økonomiske forlig, og jeg vil tillade mig at spørge de fire forligspartier, om man har gjort sig nogen forestilling om, hvor mange dyrtidsportioner der vil blive udløst til januar som følge af omsætningsafgiftens indførelse.

Så vil jeg gerne stille også det spørgsmål: hvis de penge nu ikke er til stede, som er nødvendige for at opfylde de givne løfter om lettelse i de direkte skatter, vil man så, som jeg har læst i pressen sagt af en repræsentant for partiet venstre, for at skaffe disse penge og opfylde de givne løfter, give omsætningskatten endnu en omdrejning?

Jeg var glad ved at høre det ærede medlem henlede regeringens opmærksomhed på nationalbankdirektørens skarpe udtalelser i går. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig det ærede medlem hr. Erik Eriksens opfordring til regeringen og VK-partierne, som, således som det er understreget af den højtærede statsminister i en kronik i Jyllands-Posten, har det fælles ansvar for fremtidens økonomi herhjemme, om at studere nationalbankdirektørens skarpe tale i går og meget grundigt hæfte sig ved de alvorlige kendsgerninger, som nationalbankdirektøren har fremdraget.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Det ærede medlem hr. Kai Moltke fremsatte i går nogle bemærkninger om husleje-problemerne og antydede, at regeringen havde skjulte hensigter, som formentlig først skulle åbenbares efter afslutningen af de forestående overenskomstforhandlinger. Det ærede medlem henviste endvidere til sommerens politiske forlig og det resultat, der her blev tilvejebragt, for så vidt angår ændringen i huslejeloven, og spurgte om, hvilke virkninger man her ville opnå.

Må jeg, inden jeg svarer, erindre om, hvad der skete ved den pågældende lejlighed. Folketingsudvalget havde dengang anmodet mig om en række oplysninger vedrørende de problemer, der for boligministeriets vedkommende var på tale. Det var for det første vedrørende spørgsmålet om forhøjelse af den hidtil gældende grænse for størrelsen af de kommuner, hvor huslejestoppet skulle bortfalde, medmindre kommunalbestyrelserne besluttede at opretholde det, og dernæst vedrørende spørgs-